D6 Relocarea Forțată



În 1942, o fată de opt ani, Anuța Brânzan, împreună cu familia ei, a fost relocată forțat – alături de alți 30.000 de romi și Sinti români – de la București în Transnistria, la granița cu Ucraina. Lagărele constau în marea lor majoritate în barăci primitive și mulți deportați au fost nevoiți să doarmă afară, pe câmp, sau în hambare. Anuța a supraviețuit doi ani foamei și muncii forțate în condiții inumane. Mai mult de jumătate dintre ceilalți deportați nu au supraviețuit.

Știați că

... România are cea mai numeroasă populație romă din Uniunea Europeană, estimatată între 1,8 milioane și 2,5 milioane de oameni?
... sau că aproape jumătate dintre cei pe care oamenii îi privesc ca fi ind romi nu se consideră romi, iar jumătate din cei care sunt în realitate romi sunt cel mai adesea văzuți ca nefi ind romi?

Sarcina voastră

Alegeți un moment din viața Anuței Brânzan (înainte de relocare, în lagăr, după eliberare) și scrieți o scrisoare pe care ar fi putut să o adreseze unui prieten.

Despre fotografie

Anuța Brânzan (a doua din dreapta) și surorile ei în 1942. O mătușă le-a făcut fotografi a cu câteva zile înainte de deportare, ca să aibe a amintire cu nepoatele ei. Colecția privată Michelle Kelso, Ann Arbor, Michigan, USA.

https://www.romasintigenocide.eu/ro/d

1910 1951

1942